

«پیام شادی ما از ابدای شاهنامه به خانواده های تاجیکستان»

خردمند و دانا و روشن روان تنش ز این جهان است و جان ز آن جهان

رهبر خردمندی را می ستاییم که دست ملتی را بر شاهنامه استاد طوس گشاده کرد. فرهنگ شاهنامه فرهنگ تبار آریایی و فراتر از آن فرهنگ بشریت است و این می تواند ویژگی منحصر به فرد این کتاب و شه ستون حیات قومی همه آریایی نژادان باشد که امروز هر کجا که هستند: آناتولی، ایران، قفقاز، افغانستان، تاجیکستان، پایین رودان، ورا رودان و هر جای آسیای میانه و دور خود را در آینه آن باز می یابند.

ما - همه آریایی تباران - از مهر سخن می گوئیم که فرزند مهریم که شاهنامه با سرفرازی به ما می گوید: «بیارای روی زمین را به مهر». از کینه و دل آزاری و ناخشنودی بیزاریم و به جهانیان می گوئیم: «مرا سیر شد دل ز جنگ و بدی».

اینک خرسندیم کشور عزیز تاجیکستان که هم اکنون سی و پنجمین سالگرد استقلالیت خود را جشن می گیرد و توانسته است با کوشش خستگی ناپذیر کسانی امثال عینی، لاهوتی، صدرضیا، شکوری و خدایی شریف، هادی زاده، لایق شیرعلی و... طی این چند ده سال زیر چتر حمایت و هدایت کارساز و الهام بخش سرور مملکت محترم امام علی رحمان راه خود را باز یابد و به مسیر نیاکان سرفراز خود باز گردد. در جریان این بازگشت است که هویت تاجیکی و بالندگی فرهنگی خود را باز یافته و در همین فاصله کوتاه همگام با دنیای نوین به توفیق های بزرگی دست پیدا کرده است. و این نیست جز رهنمودهای و راهبری های داهیان سرور تاجیکان جهان، محترم امام علی رحمان که قدر کار پیشینان و به ویژه شاه اثر حکیم فرزانه طوس را دانسته و با

اقدام شایگان خود و اهدای یک دوره شاهنامه به خط کریل راه نشستن زیر سایه سرو سایه فکن شاهنامه را به همه تاجیک زبانان از عالم و شهری، تا عامی و روستایی نشان داده است. بی گمان امروز ملت تاجیک از هر ملت دیگری بهتر و وسیع تر می تواند با یک کتاب بزرگ و جهانی مانند شاهنامه آشنا شود و از آموزه های انسان ساز آن برخوردار باشد. این برکت فرهنگی را تاجیکان وامدار راهبر و سرور خردمند خود هستند که اینک به لطف ایشان اثری شگرف مانند شاهنامه را به خط و زبان خود در کنار دارند و هر دم و لحظه که بخواهند می توانند به آسانی با مفاهیم بلند آن آشنا شوند و آن را در زندگی خود کار بندند. یقین دارم چنین توفیقی برای هیچ ملت دیگری در هیچ دوره و زمانی به این آسانی فراهم نیامده است.

من که با دل بستگی تمام به مردمان تاجیک و کشور عزیز تاجیکستان طی سی سال مراد و رفت و آمدها و قلم زدن هایی مکرر چنان به فرهنگ و هویت تاجیکی آغشته شده ام که چندین بار در کشور خودم ایران مرا تاجیک پنداشته اند، ضمن شادباش سی و پنجمین سالگرد استقلالیت این کشور، از قول خود و همه دوستداران فردوسی و به ویژه همه وابستگان و پیوستگان به خردسراهای فردوسی از زبان حکیم طوس خطاب به سرور تاجیکان جهان می گویم:

تو را پاک یزدان نگه دار باد دلت شادمان بخت بیدار باد

محمد جعفر یاحقی

پروفسور ممتاز زبان فارسی دانشگاه فردوسی مشهد و

عضو پیوسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی